

Hof van beroep
te Gent

11 Kamer

Terechtzitting
van
12 november 2009

2008/AR/1656 - In de zaak van:

1. [REDACTED]
wonende te [REDACTED]
2. [REDACTED]
wonende te [REDACTED],

appellanten die niet verschenen zijn, noch iemand voor hen,

tegen :

**AMBTENAAR VAN DE BURGERLIJKE STAND VAN DE STAD
KORTRIJK,**

te 8500 KORTRIJK, Stadhuis, Grote Markt 54,

geïntimeerde,

*hebbende als raadsman mr. RONSE Steve, advocaat te 8500
KORTRIJK, President Kennedypark 6 bus 24*

velt het hof het volgend arrest:

Appellanten hebben bij verzoekschrift neergelegd ter griffie op 23 juni 2008 hoger beroep ingesteld tegen de op 14 mei 2008 uitgesproken beschikking van de dienstdoende voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk, zetelend zoals in kortgeding, waarbij:

- het beroep van appellanten ingesteld tegen de weigering van 12 juli 2007 door geïntimeerde om de akte van aangifte van hun huwelijk op te maken, toelaatbaar werd verklaard, maar werd afgewezen als ongegrond;
- appellanten werden veroordeeld tot de kosten van het geding, evenwel niet te begroten, bij gebrek aan opgave in overeenstemming met de inmiddels toepasselijke wetgeving desbetreffend;
- de beschikking uitvoerbaar bij voorraad werd verklaard, niettegenstaande elk verhaal en zonder borgstelling.

In hun beroepsakte en daaropvolgende beroepsconclusies vorderden appellanten dat het hof:

- het beroep ontvankelijk en gegrond zou verklaren;
- dienvolgens de bestreden beschikking zou vernietigen en opnieuw rechtdoende;
- zou zeggen voor recht dat de weigering van geïntimeerde om over te gaan tot de opmaak van de akte van aangifte van het huwelijk van appellanten ongegrond is;
- zou zeggen voor recht dat de termijn van 6 maanden zoals voorzien in artikel 165 B.W. in fine verlengd wordt;
- zou zeggen voor recht dat geïntimeerde dient over te gaan tot de opmaak van de akte van aangifte van het huwelijk van appellanten, onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per dag vanaf de 20^{ste} dag na betekening van het tussen te komen arrest;
- het arrest uitvoerbaar bij voorraad zou verklaren, niettegenstaande elk rechtsmiddel en zonder zekerheidstelling, en met uitsluiting van het kantonnement.

Geïntimeerde vroeg in conclusies neergelegd ter griffie op 18 december 2008 dat het hoger beroep zou worden afgewezen als onontvankelijk en ongegrond en appellanten zouden worden veroordeeld tot de kosten van het geding, aldaar nader begroot.

Op de openbare terechtzitting van 15 oktober 2009 werd geïntimeerde gehoord in zijn middelen en besluiten, waarna de debatten werden gesloten. Substituut-procureur-generaal Herman Daens bracht, gelet op de omstandigheden van de zaak, terstond mondeling advies uit en geïntimeerde zag af van zijn recht op repliek, waarna de zaak in beraad werd genomen.

Appellanten, hoewel bij gerechtsbrief van 26 september 2008 behoorlijk in kennis gesteld van de behandeling van de zaak op de terechtzitting van 15 oktober 2009 zijn ter zitting, niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

Het verzoek van geïntimeerde om een arrest op tegenspraak te verlenen tegenover appellanten, kan worden ingewilligd.

BEOORDELING

1. De toelaatbaarheid van het hoger beroep

Het hoger beroep van appellanten is tijdig ingesteld en regelmatig naar de vorm.

Geïntimeerde heeft weliswaar in conclusies de onontvankelijkheid van het hoger beroep opgeworpen, doch heeft hierbij geen enkel argument uit het materieel of formeel recht aangehaald, zodat deze opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid kennelijk een stijlformule betreft.

Bij gebrek aan tegenspraak en een ambtshalve op te werpen exceptie is het hoger beroep derhalve toelaatbaar te verklaren.

2. Feitelijke en procedurele voorgaanden

Volgens eigen verklaring van appellanten is tweede appellant in de loop van de maand mei 2007 in België aangekomen.

Nog datzelfde voorjaar hebben zij zich verloofd en op 5 juni 2007 kreeg geïntimeerde kennis van hun voorgenomen huwelijk.

Op 12 juli 2007 werden appellanten bij aangetekend schrijven op de hoogte gebracht dat geïntimeerde niet kon overgaan tot het opstellen van de huwelijksaangifte.

De weigeringsbeslissing van geïntimeerde is ingegeven door het ontbreken van een bewijs van ongehuwde staat zoals voorzien in art. 64 § 1 B.W.. Geïntimeerde is immers de mening toegedaan dat tweede appellant niet kan volstaan met de overlegging van het "certificat de célibat" (vrije vertaling: celibaatattest) uitgaande van de ambassade van de Guinese republiek van 17 april 2007 (st. 14 appellanten). Volgens geïntimeerde zou dit stuk moeten worden aangevuld met een attest van de Franse staat dat tweede appellant aldaar niet in het huwelijk is getreden tijdens de periode waarin hij in Frankrijk verbleef.

Appellanten stellen dat zij geen dergelijk attest van de Franse staat kunnen bekomen en dat de ongehuwde staat afdoende blijkt uit het hoger vermelde "certificat de célibat", desgevallend aangevuld met hetgeen is vermeld op de weigeringsbeslissing van 4 mei 2007 van de Franse staat om aan tweede appellant een (derde) verblijfsvisum af te leveren (st. 13 appellanten).

Navolgend wordt de bestreden beschikking verleend.

3. Beoordeling

Waar appellanten in principe terecht stellen dat de overlegging van het Guinese "certificat de célibat" (vrije vertaling: celibaatattest) zou moeten volstaan opdat zou voldaan zijn aan de vereiste van art. 64 § 1 4° B.W., zijn er in voorliggende zaak omstandigheden die wettigen dat geïntimeerde – in het licht van de op hem rustende verplichting overeenkomstig art. 147 B.W. – ook wenst te kunnen nagaan of tweede appellant niet een voorafgaand huwelijk heeft afgesloten in Frankrijk.

Er kan immers niet worden voorbijgegaan aan het gegeven dat:

- tweede appellant een eerste voorlopige verblijfsvergunning bekam in Frankrijk op 9 november 2005, geldig tot 8 december 2005 (st. 11 appellanten);
- tweede appellant, nadat hij zich volgens zijn eigen verklaring sinds 30 oktober 2005 op het Franse grondgebied bevond, op 17 november 2005 het statuut van politiek vluchteling aanvraag, verzoek dat bij beslissing van 31 januari 2006 werd verworpen, beslissing die werd bevestigd door de "Commission des Recours des Réfugiés" op 31 oktober 2006, gevolgd door een verzoek om het land te verlaten op 21 november 2006;
- op 20 januari 2007 aan tweede appellant een uitwijzingsbevel betekend werd, dat evenwel op 24 januari 2007 werd vernietigd door het "tribunal administratif de Lille";
- tweede appellant een tweede voorlopige verblijfsvergunning bekam in Frankrijk op 5 maart 2007, geldig tot 4 juni 2007 (st. 12 appellanten);
- tweede appellant op 5 maart 2007 een derde maal om een verblijfsvergunning verzocht, die bij beslissing van 4 mei 2007 werd geweigerd (st. 13 appellanten), waarna hij op een niet nader te achterhalen datum naar België is gekomen;
- de weigeringsbeslissing van de Franse Staat van 4 mei 2007 melding maakt van:

- de verklaring van tweede appellant afgelegd op 19 januari 2007 waarbij hij aangaf reeds zes maanden kennis te hebben met eerste appellante en met haar te willen huwen;
- het onderzoek van 7 maart 2007 waarbij tweede appellant ondermeer verklaarde ongehuwd en kinderloos te zijn, niet in concubinaat te leven.

Waar uit de navolgende briefwisseling blijkt dat tweede appellant tijdens zijn (onafgebroken ?) verblijf in Frankrijk niet is gehuwd in Roubaix (st. 17 appellanten) en dat de diensten van het openbaar ministerie geen informatie kunnen verschaffen betreffende de (on-)gehuwde staat van tweede appellant omdat hij de Franse nationaliteit niet heeft, wordt geen bewijs overgelegd dat hij tijdens zijn verblijf in Frankrijk niet aldaar in het huwelijk is getreden.

Dit klemt des te meer nu tweede appellant tijdens zijn verblijf in Frankrijk ook in Lille heeft verbleven en hij reeds tijdens zijn verblijf in Frankrijk nadrukkelijk verklaarde te willen huwen met eerste appellante.

Appellanten poneren daarbij wel dat de hoger vernoemde Franse staat in de weigeringsbeslissing van 4 mei 2007 zou hebben gesteld dat hij ongehuwd is, doch gaan er daarbij aan voorbij dat dit element gebaseerd is op zijn eigen verklaring (die terzake allerminst als een afdoende bewijs kan gelden) en deze beslissing hoe dan ook niet uitgaat van een instantie die de (on-)gehuwde staat van tweede appellant daadwerkelijk vermag te beoordelen.

Waar appellanten stellen dat de Guinese (diplomatieke) autoriteiten overeenkomstig art. 76 van de Franse Code Civil in kennis zouden gesteld zijn van een eventueel huwelijk van tweede appellant in Frankrijk, wordt door appellanten – ook in deze instantie en niettegenstaande de expliciete bewoordingen dienaangaande in de bestreden beschikking - desbetreffend geen (begin van) bewijs overgelegd.

In deze omstandigheden mag/moet geïntimeerde terecht aanvoeren dat het “certificat de célibat” (vrije vertaling: celibaatattest) van 17 april 2007 geen afdoende bewijs vormt voor de ongehuwde staat van tweede appellant.

Terzijde weze daarbij opgemerkt dat dit document dateert van 17 april 2007 en melding maakt van het adres “Deken de Degryse laan 16 – 8500 Kortrijk” als domicilieadres, terwijl appellanten zelf

in hun syntheseconclusies, neergelegd ter griffie op 29 oktober 2008 stellen dat tweede appellant tijdens de maand mei 2007 in België aankwam, via gemeenschappelijke vrienden eerste appellante leerde kennen en met haar een liefdesrelatie is gestart, waarna appellanten zich verloofden.

Waar appellanten ter terechtzitting van 15 oktober 2009 niet aanwezig waren, noch vertegenwoordigd was het dienaangaande in elk geval niet mogelijk hen verdere verduidelijking te vragen.

Gelet op het hoger staande vormt het gegeven dat appellanten een feitelijk gezin vormen en tweede appellant de vader is van het kind ██████████, geboren te Waregem op 23 april 2008, door hem erkend op 26 mei 2008 (st. 15 appellanten) – in weerwil van hetgeen zij (impliciet) aanvoeren – evenmin een (afdoende) bewijs van de ongehuwde staat van eerste appellant in het voorjaar van 2007.

Het hoger beroep is ongegrond.

4. De kosten

De eerste rechter heeft in de bestreden beschikking terecht geoordeeld dat appellanten dienen te worden veroordeeld tot de kosten gevallen aan de zijde van geïntimeerde.

Er zijn in deze instantie geen elementen voorhanden om de bestreden beschikking op dit punt te hervormen.

De eerste rechter heeft de kosten gevallen aan de zijde van geïntimeerde evenwel niet begroot, vaststellend dat er geen opgave werd gedaan overeenkomstig de nieuwe wetgeving sinds 1 januari 2008.

Geïntimeerde vorderde in conclusies neergelegd ter griffie op 18 december 2008 dat appellanten zouden worden veroordeeld tot de kosten in deze instantie, aan zijn zijde begroot op de rechtsplegingsvergoeding ad 1.200,00 euro.

Ter terechtzitting van 15 oktober 2009 liet geïntimeerde akte nemen van zijn vordering om appellanten te veroordelen tot een rechtsplegingsvergoeding in beide instanties, telkens begroot op 1.200,00 euro, waarna hij werd uitgenodigd om standpunt in te nemen over de toelaatbaarheid van een dergelijke vordering op incidenteel hoger beroep.

Afgezien van het feit dat appellanten niet aanwezig waren ter

terechtzing, noch vertegenwoordigd kan een incidenteel hoger beroep niet mondeling worden ingesteld, zodat de door geïntimeerde ter terechtzitting geformuleerde eis betreffende de kosten in eerste instantie, niet toelaatbaar is.

Overeenkomstig art. 1017 Ger. W. dienen appellanten te worden veroordeeld tot de kosten in deze instantie, niet nuttig te begroten aan hun zijde en aan de zijde van geïntimeerde begroot op de rechtsplegingsvergoeding ad. 1.200,00 euro.

OP DEZE GRONDEN,
HET HOF, recht doende op tegenspraak,

Gelet op art. 24 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken;

Verklaart het hoger beroep toelaatbaar maar wijst het af als ongegrond.

Verklaart het incidenteel beroep niet toelaatbaar.

Bevestigt de bestreden beschikking.

Veroordeelt appellanten tot de kosten in deze instantie en begroot deze aan de zijde van geïntimeerde op de rechtsplegingsvergoeding ad 1.200,00 euro.

Aldus gewezen door de **ELFDE KAMER**, van het Hof van beroep te Gent, zetelend in burgerlijke zaken, samengesteld uit:

Alexander Deene, raadsheer wn. voorzitter,

Nadia De Turck, raadsheer,

Kristin Vandenberghe, raadsheer,

en uitgesproken door de raadsheer wn. voorzitter van de kamer in openbare terechtzitting van **12 november 2009**, bijgestaan door Kurt Goossens, griffier.

Kurt Goossens K. Vandenberghe N. De Turck A. Deene

Rep. 2009/